

Czwartek, 15 czerwca 2017 r.

P8_TA(2017)0269

Sytuacja w zakresie praw człowieka w Indonezji

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 czerwca 2017 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Indonezji (2017/2724(RSP))

(2018/C 331/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Indonezji, w szczególności rezolucję z dnia 19 stycznia 2017 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy między UE a Indonezją (UPIW), która weszła w życie w dniu 1 maja 2014 r., oraz wspólny komunikat prasowy z dnia 29 listopada 2016 r. wydany w następstwie pierwszego posiedzenia wspólnego komitetu UE–Indonezja w ramach UPIW,
 - uwzględniając lokalne oświadczenie UE z dnia 9 maja 2017 r. w sprawie wolności religii lub przekonań oraz wolności wypowiedzi,
 - uwzględniając sprawozdanie Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka z dnia 17 lutego 2017 r. w sprawie Indonezji, a także trzeci cykl powszechnego przeglądu praw człowieka i streszczenie uwag zainteresowanych stron w sprawie Indonezji z dnia 20 lutego 2017 r.,
 - uwzględniając oświadczenie rzecznika Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) z dnia 27 lipca 2016 r. w sprawie planowanych egzekucji w Indonezji,
 - uwzględniając 6. dialog dotyczący praw człowieka między Unią Europejską a Indonezją z dnia 28 czerwca 2016 r.,
 - uwzględniając deklarację z Bangkoku z dnia 14 października 2016 r. w sprawie wspierania globalnego partnerstwa między ASEAN a UE na rzecz wspólnych celów strategicznych,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z dnia 10 grudnia 1948 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych (MPPOiP), ratyfikowany przez Indonezję w 2006 r.,
 - uwzględniając Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z 1987 r.,
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Indonezja jest czwartym pod względem liczby ludności państwem świata, trzecią pod względem wielkości demokracją, krajem posiadającym najliczniejszą większość muzułmańską i zamieszkanym przez zróżnicowane społeczeństwo liczące 255 milionów obywateli o różnych korzeniach etnicznych, reprezentujących różne języki i kultury;
- B. mając na uwadze, że Indonezja jest ważnym partnerem UE; mając na uwadze bliskie stosunki między UE a Indonezją, która jest członkiem grupy G-20; mając na uwadze, że UE i Indonezja wyznają te same wartości, jeżeli chodzi o prawa człowieka, sprawowanie rządów i demokrację;
- C. mając na uwadze, że w 2016 r. odnotowano bezprecedensową liczbę aktów przemocy, dyskryminacji, napastliwych ataków słownych i pełnych jadu oświadczeń skierowanych przeciwko osobom LGBTI w Indonezji; mając na uwadze, że według doniesień takie ataki są podsycane, bezpośrednio lub pośrednio, przez urzędników państwowych, instytucje państwowe i ekstremistów; mając ponadto na uwadze, że w 2017 r. ataki te stały się bardziej napastliwe;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0002.

Czwartek, 15 czerwca 2017 r.

- D. mając na uwadze, że w specjalnej autonomicznej prowincji Aceh, w której obowiązuje prawo szariatu, stosunki seksualne między osobami tej samej płci odbywane za obopólną zgodą i pozamałżeńskie stosunki seksualne są uznawane za przestępstwo i podlegają karze do 100 batów i 100 miesięcy pozbawienia wolności; mając na uwadze, że w maju 2017 r. dwóch młodych mężczyzn uznano za winnych stosunków seksualnych między osobami tej samej płci i skazano na karę 85 batów trzciną; mając na uwadze, że prawo do tego, aby nie być torturowanym, stanowi podstawowe i niezbywalne prawo;
- E. mając na uwadze, że w pozostałej części Indonezji homoseksualizm nie jest nielegalny; mając na uwadze, że w ostatnich latach społeczność LGBTI stała się jednak obiektem ataków;
- F. mając na uwadze, że dnia 21 maja 2017 r. w wyniku nalotu policji na klub nocny dla gejów w Dżakarcie aresztowano 141 mężczyzn za „naruszenie przepisów dotyczących pornografii”;
- G. mając na uwadze, że od stycznia 2016 r. Trybunał Konstytucyjny Indonezji rozpatruje petycję mającą na celu kryminalizację stosunków homoseksualnych i seksu pozamałżeńskiego;
- H. mając na uwadze, że nasila się nietolerancja wobec mniejszości religijnych w Indonezji, możliwa z powodu dyskryminujących przepisów ustawowych i wykonawczych, w tym ustawy o bluźnierstwie, która oficjalnie uznaje jedynie sześć religii; mając na uwadze, że od czerwca 2017 r. na mocy ustawy o bluźnierstwie skazano i uwięziono wiele osób;
- I. mając na uwadze, że w styczniu 2017 r. Krajowa Komisja Praw Człowieka (Komisi Nasional Hak Asasi Manusia) stwierdziła, iż w niektórych prowincjach, takich jak Jawa Zachodnia, występuje zdecydowanie większa nietolerancja religijna niż w innych, oraz że urzędnicy rządowi szczebla regionalnego często są odpowiedzialni za tolerowanie nadużyć lub bezpośrednio za popełnianie nadużyć;
- J. mając na uwadze, że istnieją poważne obawy co do zastraszania dziennikarzy i przemocy wobec nich; mając na uwadze, że dziennikarze powinni mieć dostęp do całego kraju;
- K. mając na uwadze, że według organizacji Human Rights Watch w latach 2010–2015 49 % dziewcząt w wieku do 14 lat padło ofiarą okaleczania żeńskich narządów płciowych;
- L. mając na uwadze, że w lipcu 2016 r. władze wykonały egzekucje na czterech skazanych za handel narkotykami oraz zapowiedziały, że 10 innych więźniów oczekujących na wykonanie wyroku śmierci zostanie straconych w 2017 r.;
1. docenia bliskie stosunki między UE i Indonezją oraz ponownie przypomina o znaczeniu silnych i długotrwałych więzi politycznych, gospodarczych i kulturalnych między obiema stronami; podkreśla znaczenie dialogu na temat praw człowieka między UE a Indonezją, umożliwiającego otwartą wymianę poglądów na temat praw człowieka i demokracji, które stanowią również podstawę UPiW;
 2. wzywa do zacieśnienia stosunków parlamentarnych między UE a Indonezją, w ramach których można konstruktywnie omawiać różne kwestie będące przedmiotem wspólnego zainteresowania, w tym prawa człowieka; zwraca się do parlamentu Indonezji o wzmocnienie takich stosunków międzyparlamentarnych;
 3. z zadowoleniem przyjmuje aktywne zaangażowanie Indonezji na szczeblu regionalnym i wielostronnym; podkreśla, że Indonezja była niedawno badana w ramach powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka podczas posiedzenia Rady Praw Człowieka ONZ w maju 2017 r.; podkreśla, że podobnie jak w poprzednich cyklach Indonezja poddała się temu przeglądowi na zasadzie dobrowolności;
 4. Calls on the authorities of the special autonomous province of Aceh to prevent further persecution of homosexuals and to decriminalise homosexuality by amending its Islamic Criminal Code; zdecydowanie potępia chłostę dwóch homoseksualnych mężczyzn w wieku 20 i 23 lat w Aceh w dniu 22 maja 2017 r.; zauważa, że po raz pierwszy władze tej prowincji wymierzyły karę chłosty za praktyki homoseksualne; stanowczo potępia fakt, że zgodnie z obowiązującym w Aceh islamskim kodeksem karnym, którego podstawą jest prawo szariatu, homoseksualizm jest nielegalny; podkreśla, że ukaranie ww. mężczyzn jest okrutnym, nieludzkim i poniżającym traktowaniem, które na mocy prawa międzynarodowego może zostać zakwalifikowane jako torturowanie; ponadto wzywa władze do natychmiastowego położenia kresu publicznemu wykonywaniu chłosty;
 5. wyraża zaniepokojenie z powodu rosnącej nietolerancji wobec indonezyjskiej społeczności LGBTI również poza specjalną autonomiczną prowincją Aceh; zdecydowanie potępia aresztowanie 141 mężczyzn w czasie nalotu policji na klub nocny dla gejów w Dżakarcie w dniu 21 maja 2017 r., choć na mocy indonezyjskiego kodeksu karnego homoseksualizm nie jest przestępstwem; apeluje do władz i urzędników rządowych o powstrzymanie się od publicznych oświadczeń, które dyskryminują osoby LGBTI lub inne mniejszości w kraju; podkreśla, że obowiązkiem policji jest egzekwowanie prawa oraz ochrona mniejszości w szczególnej trudnej sytuacji, a nie ich prześladowanie;

Czwartek, 15 czerwca 2017 r.

6. odrzuca opinię Indonezyjskiego Stowarzyszenia Psychiatrycznego, zgodnie z którą homoseksualizm i transpłciowość są chorobami psychicznymi; wzywa władze do zaprzestania przymusowego przetrzymywania osób LGBTI, a także do położenia kresu wszelkim formom „terapii” mającym je „wyleczyć” z homoseksualizmu, biseksualności lub transseksualizmu oraz do rygorystycznego egzekwowania zakazu;
 7. z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie prezydenta J. Widodo z dnia 19 października 2016 r. potępiające dyskryminację osób LGBTI; wzywa prezydenta J. Widodo, by wykorzystał swoje kluczowe stanowisko do publicznego potępienia nietolerancji oraz przestępstw wobec osób LGBTI, mniejszości, kobiet i organizacji lub zgromadzeń w Indonezji;
 8. wzywa do przeglądu ustawy o bluźnierstwie, ponieważ zagraża ona mniejszościom religijnym; popiera zalecenia ONZ dotyczące uchylecia artykułów 156 i 156 lit. a) kodeksu karnego, ustawy o zapobieganiu nadużyciom i zniesławianiu religii, ustawy o transakcjach i danych elektronicznych, opłat za porzucenie oraz zaniechania ścigania osób pod zarzutem bluźnierstwa;
 9. jest zaniepokojony rosnącą nietolerancją wobec mniejszości etnicznych, religijnych i seksualnych w Indonezji; wzywa władze tego kraju do kontynuowania oraz wzmocnienia wysiłków na rzecz zwiększenia tolerancji religijnej i różnorodności społecznej; stanowczo potępia wszelkie akty przemocy wobec mniejszości, ich prześladowanie i zastraszanie; domaga się pociągnięcia do odpowiedzialności winnych popełnienia tych naruszeń;
 10. wyraża zaniepokojenie z powodu poważnych naruszeń wolności mediów; wzywa rząd Indonezji, by nakłonił agencje państwowe do przyjęcia polityki zerowej tolerancji dla przemocy fizycznej wobec dziennikarzy i by zapewnił mediom zagranicznym otwarty dostęp do kraju;
 11. wzywa władze Indonezji do uchylecia wszystkich przepisów prawnych, które bezzasadnie ograniczają podstawowe wolności i prawa człowieka; wzywa władze Indonezji do przeglądu wszystkich przepisów krajowych oraz do zapewnienia ich zgodności z międzynarodowymi zobowiązaniami kraju, zwłaszcza w zakresie wolności wypowiedzi, myśli, sumienia i wyznania, równości wobec prawa, wolności od dyskryminacji oraz prawa do wypowiedzi i zgromadzeń publicznych;
 12. jest zaniepokojony doniesieniami o utrzymującej się przemocy wobec kobiet i stosowaniu takich szkodliwych dla nich praktyk jak okaleczanie żeńskich narządów płciowych; wzywa władze Indonezji do egzekwowania przepisów dotyczących walki z przemocą wobec kobiet, karania wszelkich form przemocy seksualnej oraz przyjmowania przepisów służących zlikwidowaniu nierówności płci i wzmocnieniu pozycji kobiet;
 13. z zadowoleniem przyjmuje zawieszenie egzekucji osób skazanych na karę śmierci za handel narkotykami do czasu zakończenia rewizji ich sprawy; wzywa rząd Indonezji do dalszego wstrzymywania wszystkich tego rodzaju egzekucji i do ponownego rozpatrywania odnośnych spraw zgodnie z normami międzynarodowymi; apeluje o natychmiastowe przywrócenie moratorium na stosowanie kary śmierci z myślą o jej zniesieniu;
 14. wzywa rząd Indonezji do wywiązania się ze wszystkich zobowiązań oraz do poszanowania, ochrony i stania na straży praw i wolności zapisanych w MPPOiP;
 15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Indonezji, sekretarzowi generalnemu Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN), Międzyrządowej Komisji ds. Praw Człowieka ASEAN oraz Radzie Praw Człowieka ONZ.
-